

POSTANOWIENIE

Dnia 18 czerwca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Steckiewicz (przewodniczący)
SSN Włodzimierz Wróbel (sprawozdawca)
SSN Małgorzata Wrębiakowska-Marzec

w sprawie **J. T.**, sędziego Sądu Okręgowego,

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 18 czerwca 2015 r.,

zażalenia sędziego

na zarządzenie Prezesa Sądu Apelacyjnego - Sądu Dyscyplinarnego

z dnia 4 marca 2015 r. o odmowie przyjęcia

wniosku o wznowienie postępowania,

p o s t a n o w i ł:

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Zarządzeniem z dnia 4 marca 2015 r. Prezes Sądu Apelacyjnego - Sądu Dyscyplinarnego odmówił przyjęcia wniosku J. T., sędziego Sądu Okręgowego, o wznowienie postępowania dyscyplinarnego umorzonego postanowieniem Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego dla Apelacji [...] z dnia 8 czerwca 2010 r., które to postanowienie utrzymał w mocy Sąd Apelacyjny - Sąd Dyscyplinarny postanowieniem z dnia 21 września 2010 r. W uzasadnieniu zarządzenia, Prezes Sądu Apelacyjnego - Sądu Dyscyplinarnego wskazał, iż wniosek o wznowienie postępowania jest niedopuszczalny z mocy ustawy, z uwagi na to, że w realiach sprawy nie toczyło się postępowanie sądowe, zaś w myśl art. 540 § 1 k.p.k. tylko takie postępowanie może zostać wznowione.

Na zarządzenie Prezesa Sądu Apelacyjnego - Sądu Dyscyplinarnego o odmowie przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania, zażalenie złożył sędzia J. T., wskazując, że wniosek taki nie jest objęty przymusem adwokackim i może zostać samodzielnie sporządzony przez sędziego. Ponadto w zażaleniu podniesiono, że nie ma żadnych powodów do tego, aby w postępowaniu dyscyplinarnym odpowiednio stosować art. 540 § 1 k.p.k.

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Z uzasadnienia zaskarżonego zarządzenia Prezesa Sądu Apelacyjnego - Sądu Dyscyplinarnego wynika, że podstawą jego wydania była stwierdzona niedopuszczalność wznowienia postępowania zakończonym postanowieniem Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego dla Apelacji [...] z dnia 8 czerwca 2010 r., utrzymanym w mocy przez Sąd Apelacyjny - Sąd Dyscyplinarny postanowieniem z dnia 21 września 2010 r.. Prezes Sądu Apelacyjnego - Sądu Dyscyplinarnego nie odnosił się natomiast do kwestii ewentualnego przymusu adwokackiego w zakresie sporządzenia wniosku o wznowienie postępowania dyscyplinarnego, wskazując jedynie, iż ta okoliczność stanowiła pierwotnie powód uznania za bezskuteczny wniosku o wznowienie postępowania sporządzonego samodzielnie przez sędziego J. T. oraz brak wydania formalnego rozstrzygnięcia w przedmiocie tego wniosku. Kwestia samodzielnego sporządzenia wniosku o wznowienie postępowania dyscyplinarnego nie było natomiast podstawą ostatecznej odmowy przyjęcia tego wniosku w zaskarżonym zarządzeniu. Nie ma zatem konieczności ustosunkowywania się do zarzutów sformułowanych w tym zakresie w zażaleniu, będącym przedmiotem rozpoznania przez Sąd Najwyższy.

Należy natomiast podkreślić, że istotnie, wniosek o wznowienie postępowania dyscyplinarnego zakończonym postanowieniem o jego umorzeniu, nie jest dopuszczalny, o ile jest wnioskiem na korzyść sędziego, którego postępowanie dyscyplinarne dotyczyło. Wynika to z treści art. 126 § 2 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. Prawo o ustroju sądów powszechnych. Przepis ten, na zasadzie *lex specialis*, wyłącza stosowanie art. 540 § 1 k.p.k., bowiem w sposób autonomiczny reguluje podstawy wznowienia postępowania dyscyplinarnego na korzyść, co dezaktualizuje potrzebę odpowiedniego stosowania Kodeksu postępowania karnego w oparciu o art. 128 Prawa o ustroju sądów powszechnych (por. postanowienie SN z dnia 29 października 2008 r. SNO 61/08, postanowienie SN z dnia 21 października 2003 r., sygn. akt SNO 37/03).

Zgodnie z art. 126 § 2 Prawa o ustroju sądów powszechnych, wznowienie postępowania na korzyść skazanego może nastąpić także po jego śmierci, jeżeli wyjdą na jaw nowe okoliczności lub dowody, które mogłyby uzasadniać uniewinnienie lub wymierzenie kary łagodniejszej. Regulacja ta zakłada, że w postępowaniu dyscyplinarnym, które miałyby podlegać wznowieniu, doszło do „skazania” sędziego, skoro przewiduje dopuszczalność wznowienia postępowania jedynie „na korzyść skazanego”.

Wniosek o wznowienie postępowania złożony przez sędziego J. T. dotyczył postępowania dyscyplinarnego zakończonego postanowieniem o umorzeniu tegoż postępowania na podstawie art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k. w zw. z art. 128 Prawa o ustroju sądów powszechnych. Nie doszło więc do skazania skarżącego w tym postępowaniu, co przesądza, iż wniosek taki był niedopuszczalny z mocy prawa. Zasadnie więc odmówiono jego przyjęcia zarządzeniem Prezesa Sądu Apelacyjnego - Sądu Dyscyplinarnego z dnia 4 marca 2015 r.

Z tych względów Sąd Najwyższy utrzymał w mocy zaskarżone zarządzenie.

